

Várunk Benneteket szeretettel!

Olvasom az idei első klubrendezvényre invitáló meghívó utolsó mondatát, amely január 14-re hívja adóági nyugdíjasait Salgótarjánba.

Amikor megérkeztem fenti időpontban a NAV központ Kassai soron lévő alagsorába, már ott találtam a klubvezetőség tagjait a szokásos ünnepi előkészületek kivitelezésében, mert nálunk 2013 óta ilyen az év első klubnapja.

"Boldog, új és kívánatos!"(BUÉK)

Szerencsések vagyunk. Hat évvel ezelőtt "adóági" remekül választotta meg vezetősegítőtársait. Gréti, Ági, és Margó személyében. Gréti csodálatra méltó türelemmel igazgatja klubéletünket, fáradságot nem ismerve, gondosan ügyel a minőségre. Ági kulturális programjaival, komolyzenei műsorok szervezésével- amelynek előadásában ő maga is szerepet vállal- kápráztatja el klubtársait, amelyek számomra felérnek egy-egy zeneterápiával. Margó kézműves ötleteivel, odaadó szorgalmával a szervezésben, kivitelezésben teszi szebbé összejöveteleinket.

A napirendi pontoknak megfelelően klubvezetőnk köszöntötte a jelenlévő vezetőket, klubtagokat az újévben, és finom pezsgős koccintásra szólított bennünket, hiszen férfitársaink már egyensúlyoztak a tálcákkal, amelyen édes, száraz és mentes is választható volt.

Ezután értékelt a 2018-as évünket, amelyet a jelenlévő dr. Gaál Zoltán igazgató

Úr igen gazdagnak minősített. Néhányan hangosan is "segítettek" Grétinek elmondani, hogy milyen csodás volt az egriekkel eltöltött nap, az unokás körmöcbányai kirándulás, a cseppkőbarlang Szlovákiában. Emlékszel?- mondta az egyik klubtagunk-, amikor Fallóskúton a bennünket fogadó atya segített felszolgálni a finom sültcsirke combokat az ebédnél!

Jól sikerültek a "nemkirándulás" programok is, a magunk által vállalt előadások, az egészségnap a Vöröskereszttel, a törökországi videós élménybeszámoló a több évtizede Megyei Fotóklub vezetőjével, Salgótarján díszpolgárjával, Homoga Józseffel. Szuper volt a rokonszenves sztárséf gasztro előadása is. Én magam is kaptam dicséretet három dologban való előadói és cikkírói közreműködésért.

Géczy Attila, jelenlévő régiófelelősünk a klub jó hangulatú összetartó erejét méltatta, valamint az egriekkel való példamutató kapcsolattartást.

Gréti kérésére, a beszámoló elfogadását követően, mindannyian azonnal magasba emeltük kezünket.

A napirend folytatásaként következett az 2019. év programtervezetének ismertetése, amely a klubtagok kívánságait maximálisan figyelembe véve került kimunkálásra. Itt-ott még most is lehetett rajta változtatni, hogy mindannyiunknak örömet szerezzen a megvalósítása. Ezt is szavazással pecsételtük meg. Szerintem ez az előző évekhez képest is gazdagabb.

Közben a gyönyörűen terített asztalok is gazdagabbá váltak a vendéglátás kellékeitől. Az isteni friss (csípős és nem csípős) debreceni előtt a többféle aperitif, (nőies és férfias változatban) a finom sütemények - az Erikáé cukrász minőségű- végül a csodás forralt bor, melyektől elcsendesedtek a jelenlévők.

A finomságok után a kötetlen beszélgetés hangzavara uralta a termet, elsősorban az új program megvalósítását taglalva és bizakodva, hogy majd részt vehetünk rajtuk, és reménykedve, hogy jól sikerülnek!

Ezt hallgatva eszembe jutott, hogy van nekünk, nógrádiaknak egy Karancs Himnuszunk (bárki meghallgathatja You Tub-on), amelynek sorai így kezdődnek:

Karancs hegynek fenn a tetején

Ég a földdel szinte összeér

A jó Isten innen vigyáz minket,

Hogy életünket soha rossz ne érje.

Kívánom, hogy így legyen! Köszönöm, hogy elolvastátok.

Szilágyi Gáborné klubtag